

lykkes det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1te Valgtreds, lige saa lidt er den lykkes den ærede Minister. Spørgsmaalet, om hvem der falder ind under Lovforslaget, mente den ærede Minister var meget klart, idet det nemlig kun var dem, der havde Næringsbevis, og det var klart og tydeligt nok udtalt. Nei, det er det slet ikke, for „Næringsdrivende“ bethyder slet ikke dem, der sidde inde med Næringsbevis, saa meget mere som vi jo vide, at Landet over er det bunden Næring i den ene By, der ikke er bunden Næring i den anden; der er ingen bestemte Regler for dette Forhold. — Hvad dernæst angaar, om denne Kontrakt kan gjælde for Personer over 18 Aar, det vil sige, naar en Kontrakt er oprettet for Personer over 18 Aar, da skal jeg igjen minde den ærede Minister om, at da Lovforslaget for en Del Aar tilbage gif fra Landstinget herover i Folkethinget, saa lod den første Paragraf ordlydende, saaledes som den nu er, og da kom den med den udtrykkelige Motivering fra Landstingets Ordfører, at den gjaldt ubetinget ogsaa for fuldmyndige Personer. Fuldmyndige Personer gif ind under denne Lovbestemmelse, eller rettere: da der ikke var taget Forbehold derimod, saa gjaldt den ogsaa for dem. Den ærede Minister vil dog maasse derefter indrømme, at der kan være Grund til at tvivle om, hvordan Bestemmelsen skal forstaaes, og det er Noget, som jeg vil anse for meget uheldigt, om vi fik en Lov, om hvilken Ingen vidste, hvordan han skulde opfatte den. Kom f. Ex. denne Lov med en Motivering fra Folkethinget og en anden fra Landstinget, hvorefter skulde Domstolene og Øvrighederne saa rette sig? Ogsaa med Hensyn til Udtalelsen om, at Lærlinge kunde blive straffede, fordi Mesteren begif en Forsømmelse, har Ministeren misforstaaet mig. Det er klart nok, at naar der af Lærlingen eller dennes Børge, og hvor der oprettes skriftlig Kontrakt, skal denne jo være med, er oprettet en Kontrakt, saa er der virkelig et Retgrundlag til Stede. Naar Mesteren ikke gaar hen og faar denne Kontrakt paategnet af Øvrigheden, saa skal den være ugyldig, og saa er det, jeg ikke kan se, at dette, Mesterens Undladen af at faae Paategnen, at dette, at han gjør sig skyldig i en Forseelse, skal indvirke paa Lærlingens Forhold, saa han taber alle Rettigheder, idet Kontrakten derved bliver ugyldig. Man maa dog indrømme, at Kontrakten virkelig bestaar, naar den er indgaaet mellem Mester og Lærling, men Straffen for Lærlingen er jo den, at han taber de Fordele, som Lærlingekontrakten har sikket ham. Disse Fordele,

som han tror, at han skulde have og i Virkeligheden ogsaa havde tilkontraheret sig, de falde bort, naar Mesteren undlader at gaa til Øvrigheden og lade Kontrakten paategne. Med Hensyn til § 17 tror jeg, at det er Ministeren og ikke mig, der gjør sig skyldig i en Feiltagelse. Den ærede Minister mente, at, naar der føres et rimeligt Bevis for, at det er uønskeligt, at Kontrakten heves, saa vil den ogsaa blive hævet. Nei, undskyld, det kan slet ikke nytte, at der føres rimeligt Bevis for dette, dertil er Øvrigheden uberettiget, fordi der staar klart og tydeligt, at de skal rette sig efter den, med mindre der er særegne, ved Lærlingekontraktens Indgaaelse usfordsete Omstændigheder, der gjøre en Forandring ønskelig. Altsaa, det skal være noget Særegent, der sker og ikke noget saa Almindeligt som dette, at Lærlingen bliver tjed af det Sag, han arbejder i, føler fuldstændig Alhst dertil, føler med sig selv, at han aldrig bringer det til Noget, og derfor vil ind paa en anden Bei, som han føler, at hans Anlæg bedre stemmer med. Dette er meget almindeligt, men i det Tilfælde er alligevel begge bundne, forsaavidt de ikke begge to kunne blive enige om at hæve Kontrakten. Mesteren kan tvinge Lærlingen til at blive til hans 20de Aar, eller til han er udlært. Den ærede Minister erklærede dernæst, at naar der førtes et rimeligt Bevis for visse Familiebegivenheder, kunde derimod bevirkes, at Kontrakten blev erklæret ophævet. Men det tror jeg nu slet ikke. Der staar jo nemlig, at det skal være noget Usfordset, og det kan jo ikke altid siges her. Nei, hvis den ærede Ministers Forklaring skal lægges ind i Loven, maa vi absolut forandre Ordene i Lovforslaget, thi med disse Ord passer den ærede Ministers Forklaring virkelig ikke.

Saastrup: Det kan nok siges at være uønskeligt, at Lærlingeforholdet bliver noget bedre ordnet. Som Medlem af det Udvalg, der tidligere har behandlet denne Sag her i Thinget, skal jeg ikke undlade ogsaa ved denne Leilighed at gjøre et Par Bemærkninger. Jeg tror nu nok, man kommer til at gaa i den Retning, det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgtreds (H. Holm) paapegede. Det kan ikke nægtes, at Forholdene Tid efter anden have udviklet sig derhen ad. Naar Lovforslaget siger, at den, der tager en Lærling i Lære, skal have aflagt Svendeprove i sit Sag, hvad hjælper det da, om han for en Del Aar siden har aflagt denne Prøve, naar han nu ikke fabrikterer Andet i sit Værksted end en enkelt